

WWW.BALSAS.LT

balsas.lt
SAVAITĖ

2011 m. birželio 20–26 d. Nr. 24 (124)

KAIP SUGRAŽINTI
PROTUS
NAMO

► NESUGEBDAMA SUSIGRAŽINTI PERSPEKTYVIU MOKSLININKU, LIETUVA TURI MAŽIAU SANSU CAUTI FINANSAVIMĄ IŠ TARPTAUTINIŲ FONDŲ

Kaip sugražinti protus namo

Kiek lietuvių per du pastaruosius dešimtmečius išvyko į užsienio šalis? O kiek jų po kelerių ar keliolikos metų sugržo?

Birutė Žemaitytė
birute.zemaityte@balsas.lt

Kalbėsimė šį kartą ne apie visus – tik apie tuos, kurie už savo pinigus ar laimėjė stipendijas išvyko studijuoti į JAV, Angliją ar kurią kitą šalį.

Švietimo ir mokslo ministerijos duomenimis, 2010 metais jvairiose Europos Sąjungos (ES) šalių aukštose mokyklose studijavo per 7 tūkst. Lietuvos piliečių. Tarp visų užsienyje besimokančių lietuvių maždaug 4 proc. studijuoją doktorantūroje.

Lygindama kelių pastarųjų metų duomenis, švietimo ir mokslo viceministre Nerija Putinaitė sakė, kad pokyčiai nėra itin akivaizdūs. Jos teigimu, 2007 metais ES šalyse buvo tik 200 mažiau studentų iš Lietuvos – apie 6 800. Bet vyksta kitokie pokyčiai.

„Anksčiau daug mažiau studijuodavo Jungtinėje Karalystėje. Galbūt

padidejimas ir sudarė išpūdį, kad daug išvyksta, bet labai sumažėjo studijuojančiųjų. Vokietijoje – 2005-aisiais buvo 1 750, o dabar 1 300. Po to, kai ištojome į ES, mažiau važiuoja ir į JAV: iki tol ten studijavo apie 700 jaunuolių, o dabar tik apie 400. Mažėja ir studijuojančių Rusijoje,“ – sakė ji.

Moksly tėsti – anapus Atlanto

„Nesmerku nepavykstančiųjų, svarbu, kad žmonės būtų laimingi. Bet norisi, kad laimingi būtų grįžę čia, jog tokius būtų daugumą“, – teigė vos per 40 metų perkopės biofizikos, biokemijos moksly daktaras Daumantas Matulis, paklaustas, kaip vertina savo kolegas, profesinę karjerą nusprendusius tėsti ne Lietuvoje.

Jis pats prieš kelerius metus į Lietuvą grįžo po beveik 12 metų, praleistų JAV, kur studijavo ir dirbo.

„1993 metais baigiau biochemijos studijas Vilniaus universitete ir išvykau į JAV profesoriaus Rexo Eugene

Lovrieno kvietimu. Dirbdamas jo laboratorijoje, per penkerius metus parengiau daktaro disertaciją“, – pasakojo jis.

I Klausimą, kodėl tėsti mokslius jis patraukė į užsienį, D. Matulis atsako paprastai: „Tuo metu Lietuvoje nebuvó galimių atlikti daugelio eksperimentų ir kaupti patirtį.“

Minesotos universitete jaunas mokslininkas kaupé žinias podaktarinėse studijose, pradėjo dėstytojo karjerą. Dirbo ir garsioje kompanijoje „Johnson&Johnson“. Taip iki pat 2005-ųjų.

“

NORINT, KAD LIETUVAIČIAI GRĮZTŲ NAMO, REIKIA PASIRŪPINTI, KAD JIE TURĒTŲ KUR GRĮZTI

Atlyginimas – ne svarbiausia

Grįžimas į Lietuvą D. Matuliu buvo savaimė suprantamas dalykas. Gal net anksčiau būtu parvykęs: „Vis galvojau, kaip grįžti, bet galimybų, kur galėčiau panaudoti savo patirtį, nebuvu. Tai yra pati didžiausia problema“, – atskleidė jis.

Anot mokslininko, lemia tikrai ne vien pinigai: „Atlyginimas ne svarbiausia – kai grįžau, man jis sumažėjo penkis kartus. Svarbiausia, kad galėčiau sukurti savo grupę, galėčiau atlikti tyrimus. Čia, Biotechnologijos institute, tokį galimybų atsirado. Tokią kaip aš, grįžusių, yra per 20.“

Parvažiuoti į Lietuvą D. Matuliu nebuvu sudėtinga. Tik prieš tai teko pasirūpinti, ką ir kur dirbs.

Švietimo ir mokslo viceministrė N. Putinaite pripažino, kad duomenų, kiek baigusiuji studijas sugrįžta į Lietuvą, neturi – esą juos būtų sunku surinkti. Jos pastebėjimu, pastaruoju metu daugėja tokiai, kurie grįžę kreisiams siekdami, kad Lietuvoje būtų

pripažintas užsienio šalyje igytas diplomas. Tokia tendencija, N. Putinaite teigimu, pastebima dvejus–trejus pastaruosius metus.

Bet sugrižtančiųjų, ypač sukaupusių vertingos patirties, gerokai mažiau, negu nusprendusiuji karjeros siekti svečioje šalyje. Yra ir tokiai, kurie gyvena čia, o dirba užsienyje.

„Viskas labai paprasta – gyveni čia, o dirbi, pavyzdžiu, JAV ar Angliję. Uždirbi gerokai daugiau nei už tą patį darbą gautumei čia, todėl ir pragyvėni lygis aukštesnis, ir atsidėti savo verslo pradžiai turi iš ko“, – sakė vienas nenorčes skelbtu pavardės fizikas.

Jis pripažista, kad jo mokesčiai „nusėdo“ tos šalies biudžete, ir Lietuvai naudos tik tiek, kad svetur uždirbus pinigus jis išleidžia čia.

Vilioja ir Azija

Šviesiausi mūsų protai sparnus kelia jau ne tik į JAV, Angliją ar kurią kitą Vakarų valstybę. Tieki studentus, tiek dėstytojus trauktė sparciai be-

▶ N. PUTINAITE PРИПАЖИСТА, КАД LIETUVIŠKOS ES STRUKTŪRIŲ FONDŲ TAISYKLĖS NELABAI TINKA MOKSLO TYRIMAMS

siplėtojantis Azijos regionas.

„Pavyzdžiu, Japonija senokai tapo vienu traukos centrų. Jie turėjo net specialias programas, skirtas mokslininkams iš užsienio pritraukti. Aktyviai šiuo aspektu dirba Singapūras, Korėja. Ir su Kinijos mokslininkais bendradarbiaujame“, – dalijosi minėtimis Lietuvos jaunujių mokslininkų sąjungos vicepirmininkas Tomas Žalandauskas.

„Ne vienas mano pažystamas dėstytojas važiuoja dalytis žiniomis su Indijos, Kinijos studentais. Studijuojantieji tas salis irgi vyksta stažuotis“, – pasakojo vienoje užsienio kompanijoje dirbęs pašnekovas.

Ką praranda Lietuva?

„Vilioti ar kaip nors ypatingai kviečiuos grįžti iš užsienio į Lietuvą nereibia: Dauguma mokslų darbuotojų patys nori grįžti“, – tvirtino Vilniaus universiteto Biotechnologijos instituto direktorius profesorius Kęstutis Sasnauskas. Ir turi pagrindą taip sakyti: per keletus pastaruosius metus iš „ilgalaičių komandiruocių“, trukusiu nuo trejų iki dešimties ir daugiau metų, į šią ištaigą grįžo 23 žmonės. Kai kurie jau pelnė nemenkų tarptautinių pripažinimų.

Jaunieji mokslininkai, vis dar dirbantys Lietuvoje ir JAV, Švedijos, Olandijos, Belgijos, Airijos bei kitų šalių akademiniše ir verslo organizacijose, 2009 metais įkūrė asociaciją „Futura Scientia“. Vienas jos tikslų – stebeti Lietuvos mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros būklę, iniciuoti ir paremti būtinas reformas, padėti mokslininkams reintegruotis

TIK FAKTAI

Švietimo ir mokslo ministerijos duomenimis, 2010 metais įvairiose ES šalių aukštose mokyklose studijavo per 7 tūkst. Lietuvos piliečių. Daugiausia – Jungtinėje Karalystėje (2 300) ir Vokietijoje (1 300). Taip pat nemažai studijuoją Danijoje, Lenkijoje.

Mokslo, inovacijų ir technologijų agentūra, valstybės institucija, atsakinga už inovacijų politikos įgyvendinimą, tik pradeda dirbti, o Lietuvos mokslo taryba, patarianti Seimui ir Vyriausybei mokslo, studijų ir eksperimentinės plėtros politikos klausimais, neturi tokiai administracinių gebėjimų, kad galėtų konkuruoti su panašiomis išsvyčiusių šalių organizacijomis.

Nedalyvaujame perspektyvuose mokslo tyrimuose, o kai nevykdomi projektais – ir pinigų nepritraukiamais.“

Vis dėlto kaip gražinti protus namo? Vieną sprendimo būdų profesorius K. Sasnauskas pateikė tokį: „Specialių programų reikia. Pavyzdžiu, galėtų būti prie Švietimo ir mokslo ministerijos vadinamasis pinigų krepšelis, kurį gautų norintys grįžti nusipelnę mokslininkai, pasirinkti darbo vietę ir su tuo krepšeliu etu dirbti, nes kitaip nebūtų iš ko jiems atlyginimą mokėti.“

Būtent nematyvuojančių darbui atlyginimą, kaip vieną priežascių, kodėl dalis perspektyvių mokslo darbuotojų neskubė grįžti arba grįžę pasuka kitu keliu, mini ir D. Matulis.

„Institutė asistentai gauna geriausiu atveju 2 tūkst. litų, o agentūrose – jau 4 tūkst. litų. Iš mūsų žmonės išeina į tas priežiūros institucijas“, – apgailestavo jis.

Bandymai keistis

N. Putinaite pripažino, kad bėdų susijusi su neskaidrumu ir biurokratizmu, gausu.

„Kai moksliniams tyrimams pritaikomas ES struktūrių fondų taisyklos, kurios Lietuvoje buvo standartinės, tai jos tinkamai projektams, kaip namo statymas arba remontas, bet labai sunkiai pritaikomas moksliniams tyrimams.

Tiem, kurie gyvena užsienyje, tikrai galėjo atrodyti, kad tai neskaidru, nors iš tiesų tai buvo grynoji blogoji biurokratija. Dabar meginama tai sužinginti, panaikinti dirbtines kliūties“, – sakė jis.

Viceministrės teigimu, Lietuvė jau ima trukti mokslininkų, kurie dalyvauja projektuose. Anot jos, dar niekada mūsų šalyje nėra buvę tokiai didelių pinigų moksliniams tyrimams, bet dar trūksta ekspertinio vertinimo patirties.

DAUGIAU SKAIČIUOTE www.balsas.lt

▶ D. MATULIS TIKINA, KAD ATLYGINIMAS JAM NERA SVARBIUSIA